

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive
Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnius, vel
plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam
insignium memoriam in menses diesque ...**

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

XX. Die Ivlii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

XX. DIE IVLII.

P. MICHAEL
DE REYNO.

10. Iulij Hispanus Madridi 1604. aet. 47.

DVo in hoc viro laudate præ aliis memorantur. Alterum, quod magnâ patientiâ, constantiâ, & assiduitate, ipsos 20. annos Grammaticæ institutioni inter scholasticum puluerem impenderit rarâ laude; alterum, quod incredibili orandi studio singularis, nobile eius occupationis argumentum stimulumque habuerit beneficiorum Dei memoriam, gratumque animum. Quapropter diuina beneficia particularim descripra in scheda è collo suspensa gestabat ad cor, ceu tesseram officij memoriæque perpetuæ ac sanctimonix amuletum. Prædixit, Madritanum Collegium non prius fundatorem habiturum, quam fundato, quem ille impensè vgebat, Catechismo. Vtrumque factum anno 1600. aiunt annua Coll. Manticiani seu Madritensis anni 1604. Mariâ annâ Austriacâ collegij fundatrice.

Humilis Oratio.

Gratus animus.

Catechismus.

P. AMBROSIVS
GERARDINVS.

Italus Nolæ 20 Iulij 1605. aet. 42. Soc. 42.

Magnæ humilitatis ac pietatis, ac patientiæ admirandæ, fuit P. Ambrosius. Cùm enim, vt per scriptum de illo est in annuis, totus ferè vlcus euassisset, quippe ex quo indefinenter vermes scaruriebant maximâ copiâ, qui carnes exedebant non sine dolore, ac fæore tererrimo; nunquam tamen, vel minimum edidit impatientiæ, aut mæstitiæ signum; sed animo pariter ac vultu tranquillo eos con-

Patimtia.

solabatur, qui ad ipsum consolandum tantis oppressum doloribus non sine commiseratione lachrymisque accedebant. Addunt tameri in summis Iulij mensis caloribus sit extinctus, quoterer odor halare de cadaueribus confestim solet, in P. Ambrosij cadauere sine fæore vlllo, odorem quandam, & suaueolentiam deprehensam; cùm tamen viuum eius corpus, & putredo, ac vermes, graueolentiâ suâ naribus accedentium fuerint permolesti.

Mors.

IOANNES
LASCOVVSCHI SCHOL

Symma in hoc eluxit cum ingenio insigni humilitas, quam, dum in scholis doceret, cùm obsonatorem palàm sequeretur, verbis, vestibus, omni exercitatione testabatur. Quotidie se acriter verberabat. Licet nullius vnquam peccati mortalis reus crederetur, tamen à confessariis martyr internus vocabatur, ob anxiam animi conscientiam, quæ illum toto decennio sollicitum miserimè laniabat. Eos quos magistratus morte plestebat, precibus, & flagellatione sui prosequeretur. Nostros mortuos non coronæ tantùm recitatione, sed & adiectis flagris iuuabat.

Polonus Cracouiæ 20. Iulij. 1624. aet. 25. Soc. 10. Mortific.

Purgatoriū. Mortific.

P. GERARDVS
PAESMAN.

Iisdem crucis ferreæ atque acutæ, collaris, manicarum, pedicarum aculeis dire horrentium, ignis lenti, salis & aceti tormentis, quibus Philippus

Belga Traiecti 20. Iulij 1638.

FF

lippus

lippus Nottin 14. Julij narratus, hoc die per horas decem, obtentu prodicionis, re autem verâ odio Catholicae fidei, ab hæreticis cruciatus mortem oppetiit gloriosam, uti post eum & Rector Collegij.

P. IOANNES

BAPTISTA BODDENS,

Belga ibid.

Ceruisiæ coctor quidam hostiliter quidpiam machinatus, ac tentus, in tormentis suggestos sibi à tortoribus (leuamenti & veniæ spe) Patrem Boddens Collegij Rectorem, & socios nominatim, dixit conspirationis esse participes; cum tamen ille nec Rectorem, nec socios vnquam nouerit, in magno manifestoque mendacio deprehensus. Fecit id ille spe vitæ retinendæ, certâ eius veniâ illi promissâ ab iis qui calumniæ conflatae autores erant hæreticis, sed turpiter deceptus, ex inopinato casus est: id quod è Bullonij Ducis narratione liquet. P. Ioannes Bapt. Boddens per 22. horas primùm, deinde per quatuor alias durissimè cruciatus, intestino quoque ignis vi erumpente, ea passus est quæ fusè narrare otium non patitur, & calamus erubescit, sed non erubuit impudens & inhumana hæretici furoris sæuitia. Diffissa illi genua, læua manus emortua, caput securi abscissum. Hæc omnia in fidei Catholicae odium patrata esse, fama publica inter Catholicos, priuata instrumentorum supplicij veneratio, corpora honoratè sepulta, Ducis Bullonij epistola, & denique ipse Apostolicus Nuncius grauissimè contestatus est, literis ad Præpositum Generalem 6. Aprilis anni 1642. exaratis. Hæreticus Ministellus multis egit, ut illos ad perfidiam adduceret, sed contemptus est, & reiectus.

P. FRANCISCVS CORCIONVS.

DE hoc viro qui se in magna illa Neapolitanae luis calamitate dedit victimam charitati, in heroibus meis ita scripsi. In domo professæ rei domesticæ procuracionem administrauit scitè, religiosè, vtiliter. Amavit hunc virum, & eo ad pœnitentia Sacramentum vsa libenter est permulta nobilitas. Inde illi administratio data est sodalitiij SS. Eucharistia, cuius sodales *Zitti*, seu *silentiarij*, à tacendo, dicuntur; quod in sacro quodam silentio sua peragant. Hunc cœtū aiunt Sodalitatum in Societate vtuatissimum vsa ipso S. P. N. Ignatio superstitè institutum, postea à Greg. XIII. approbatum. Hoc velut Instrumento vsam Societatem ad Neapolitanos diuinis mysteriis frequentandis assuefaciendos. Valuit etiam autoritate atque industriâ per illud Sodalitium ad molitiones ætatem laturas, & opera pia ut vocant condenda. Eiusmodi sunt duo illa domicilia, quæ *conseruatoria* nuncupauère: alterum male nuptiarum, alterum Virginum quæ pietatem, ac artes, quibus vitam sustentent edocentur. Prouidentem etiam diligentiam nauauit per illum cœtum, ut commoditas non deesset pro extrariis exercitia petituris; nostris autem viaticum ad missiones profectis. Denique Sodalitatis illius molem permagnam latè porrectam, eoquè laboris plenam, non solum in flore conseruauit, verum etiam prouexit, auxitque magnis (etiam purpuratis) proceribus, ac ipso Prorege in illam adlecto, & Ferdinando Imperatore illi præfecto. Iam eius virtus plus quàm ordinariis incrementis sese attollens, eius in vulgus & vtilitates.

Italus Neapoli 10. Julij 1656. ætat. 79. Soc. 61.

Silentium.

Euchar. Sodalit. silentiarij.

Zelus.

Exercitia.

&

& opinionem augebat. Intra se ipsum sese abdens, totus demissio, totus fuit modestia, & quoddam imitamentum Angelicæ imaginis. Erga alios, totus calor, totus charitas, totus cor videbatur; cum obsequio anteuertit afflictos, & inopes consilio dirigeret, ac promptè opitularetur. Illud vaticinationis illius veritati datum, quod Patrum cupiam, quem metus pestis propè mortuali quodam mœore per-

culerat, Angelico quodam vultu serenus, citrà dubitationem asseueranter dixerit, atque ardentè: Caue timeas; fili, hoc malum te de vita non auferet. Dixit is Pater; se iis auditis mirum in modum tranquillatum. Et diu postea post tot vndiquaque tamque crebra pericula, eius prædictionis veritatem viuus, ac sènus testis affirmavit, superstes tot aliis, vnà cum ipso Corciono, eà luc absorptis.

XXI. DIE IULII.

P. GONSALVVS P. IACOBVS
ALVAREZ. A COSTA.

21. Julij Lusitanus in mari Iapónico 1573.

Examen.

Oratio.

Fides.

Oratio.

Mort.

Celebrabatur ab orandi, & stata æris campani seu obedientiæ tempora obseruandi studio Gonsalvus; cuius documentum fuit, quod ad Conimbricam eo loco, quod socij ad recreandas vires ruri conueniunt cum primo æris campani signo ad prandium dato, se in odeum conscientiam introspectum recepisset, ac signo alio seu aliter, seu obliuione, neglecto, socij alij ad prandium conuocati venissent illo inconscio, ille obliuione omissus in odeo per ipsas octo horas genibus nixus perstiterit, vsque dum sub imminentis cœnæ tempus istic reperiens est. Ad eò illi obtemperandi orandique voluptas præ prandendi necessitate fuit. Hic postea missus in Iaponiam Visitator multa tulit fecitque, donec in mari, hoc die, naufragio haustus, in littore mortuus est reperiens orantis instar genibus humi positus, manibus verò sublatis in cælum, quod animâ præmiserat corpori securo. Eius vitam latius do ad annum 1573. inter vitas illustres.

In pulpito, in cathedra, in rectione Prouinciæ vniuersæ fuit P. Iacobus vir tantus, vt inter suæ ætatis primos haberetur. Oratione, ac summi capacitate ingenij par fuit summis quibusque muneribus pro dignitate gerendis. Quatuor fratres habuit in Societate, quibus ipse accessit quintus; & Romæ fuit Magister Claudij Aquaniæ, postea Præpositi Generalis. Antonius de Pazos Castellæ Præses, deinde Episcopus Cordubensis, tanti eum, ob dicendi felicitatem, ac docendi soliditatem faciebat, vt illum vnà cum Proceribus inuisurus, dixerit, Eamus, visamus vnum ex antiquis Ecclesiæ sanctæ Doctoribus.

Elapsis à P. Iacobi morte annis triginta, corpus eius repertum est incorruptum, & ad S. MARIE de Prato translatum; cum à Societate illud petente ciuitatis Regalis Magistratus ad illum thesaurum à se dimitrendum adduci non posset.

Hispanus in Ciuitate Regali. 21. Julij 1585.

Mort.